

нищитъ си; мойтъ господарь, Діомедъ, не е чловѣкъ който да си-
ни напразно парыгъ подиръ сичкитъ безумія на модата.

— Лъжешъ, разбойнико, извика Діомедъ обладанъ отъ гнѣвъ за
недостойнството ти днесъ ще изживишъ толкосъ и толкосъ, косто бы
разорило и едного като Лукулла; остави гнѣздото си и ела подиръ
ми, имамъ да ти говорѣжъ.

— Робѣтъ тръгнѣжъ подиръ господаря си като мигнѣжъ на съюзни-
цѣтъ си.

— Разбойнико! рече му Діомедъ, какъ смѣи ты да напълнишъ
кѣщата ми съ тѣзи негодници? сичкитъ приличатъ на сѣщѣ влѣхви.

— Съ сичко туй увѣрявамъ та, господарю, че тѣ иматъ добро
пие, тѣ сѣ най добрытъ готвачи въ града ни; съ голѣма мѣжа мо-
же чловѣкъ да сполучи да ги склони, но за мой хатѣръ само . . .

— За твой хатѣръ, лукавый, прѣстѣ му думата Діомедъ. Кол-
ко пары ми открадижъ, въ покупкѣтъ? Каквы кражбы не направѣи;
Малко ли нѣщо ты продаде отъ месото по края на града; колко
пѣти не ми минѣжъ на смѣтка лъжовны пера за развалена мѣдъ, за
счупены сѣждове? Е? . . . и сега смѣешъ да ми думашъ че за
твой хатѣръ сѣжъ дошли да шетатъ.

— Не дѣй, господарю, не укорявай честността. Боговетъ да ма
накажѣтъ ако. . .

— Мълчи, разбойнико, не са кълни! прекъснѣж го пакъ Діомедъ,
не са кълни, за да не та устрѣлѣтъ боговетъ, а азъ останѣжъ безъ
готвачъ и безъ готова вечеря; туй ти стига сега. Отварѣй си очѣ-
тъ и внимавай на любезнитъ си другары помагачы, които сѣжъ дош-
ли тука за раскошество и за развратъ, и утрѣ пазѣ са да не ми
изнамѣришъ нѣкои басни за счупены сѣждове, за чашы исчезнѣли
като отъ чудо, иначе гърбѣтъ ти ще тегли злѣ. Чувай сега! пом-
нишъ ли колко заплатихъ за фригійскитъ фазаны, тѣ, тако ми Хер-
кулесса, стигахъ да прехранижъ единъ смиренъ чловѣкъ за една
година! имай предъ очи че многото печено не струва нищо. Кога-
то послѣднѣжъ пѣтъ гостихъ разны прѣатели, помнишъ ли Конго-
ре, че ты са обща да опечешъ добръ единъ пуякъ и послѣ го сло-
жи на трапезата като камѣкъ изхвърленъ отъ Етна, като че подзе-
мныйтъ огнь го бѣ изсушилъ месото му. Но днесъ, Конгоре, бѣди
повнимателенъ и умѣренъ въ работата си. Внимателността и умѣ-
ренността е майка на голѣмы работы, и ако не та е грижа въ нѣ-
кой работы за кесіята на господаря ти, имай поне на умъ честѣта си.

— Никога, отъ времето на Херкулеса до днесъ, не са е пригѣ-
твала вечеря като сегашната превъсходна.